

Forn de calç del Perich

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli urbà, zona cementiri
Emplaçament Al costat del camí que des del cementiri porta a la balma del Perich

Coordenades:

Latitud: 41.70342
Longitud: 1.9762
UTM Est (X): 414818
UTM Nord (Y): 4617354

Classificació

Número de fitxa 08139-158
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Ensorrat
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 010A09000
Fitxes associades:
[Balma el Perich](#)
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 12/12/2006 - 01:00

Descripció

El forn és situat en un marge, a l'esquerra del camí, poc després del trencall al mas de la Roca en direcció al Perich. Es tracta d'una estructura construïda en pedra unida amb morter, de planta rectangular, que aprofita el desnivell del terreny, amb un accés al nivell més baix que no conserva llinda. Actualment no té coberta ja que aquesta era de cúpula i es feia de la mateixa pedra que es coïa i que omplia el forn. La pedra a cremar es posava al voltant de la paret, deixant un espai en forma de columna al centre, on s'omplia de llenya que es cremava. A l'interior hi ha dos bancs de maó a dues parets. Es troba en bastant mal estat.

Història

Aquest forn està proper a la balma del Perich, al mas de la Roca i a cal Jan Bonic. Probablement s'utilitzaria en obres d'alguna d'aquestes cases. La calç era indispensable en la construcció, ja que amb ella es feia el morter de calç que s'utilitzava en totes les construccions. Generalment es feia un forn de calç quan hi havia necessitat de producte, i no era comercialitzat, sinó que cada casa es feia un i s'abandonava després de ser utilitzat. Tampoc era necessari que estigués situat a prop d'una pedrera de calcària, ja que normalment es trobaven pedres d'aquest tipus escampades dins el bosc, al peu dels camins o a les rieres. La cuita de calç era feta tradicionalment amb el següent procés: s'envoltava la vorera del cul de l'olla amb pedres calcàries no fogueres, es feia una paret de 50cm de gruix que a mida que pujava s'estrenyia el cercol fins formar una volta parabòlica que tancava a uns 3,5 o 4 m d'alçada. Al mateix temps s'omplia l'olla amb feixos de llenya i al final es carregava la volta amb pedres més petites i s'acabava d'omplir el forn amb reble formant un caramull d'un metre d'alçada al centre i que es cobria amb un capell d'enfangada de calç espessa. S'encenia el foc i es deixava encès els dos primers dies amb una faixa destapada que es tapava a poc a poc. Es sabia que el forn era cuit quan sortia flama blanca i les pedres es posaven vermelles. Un cop fredes les pedres eren blanques. Aquesta calç viva s'apagava tirant aigua, essent convertida en hidrat de calç o calç morta. El temps de cocció depenia de la quantitat de pedra que es cremava.

